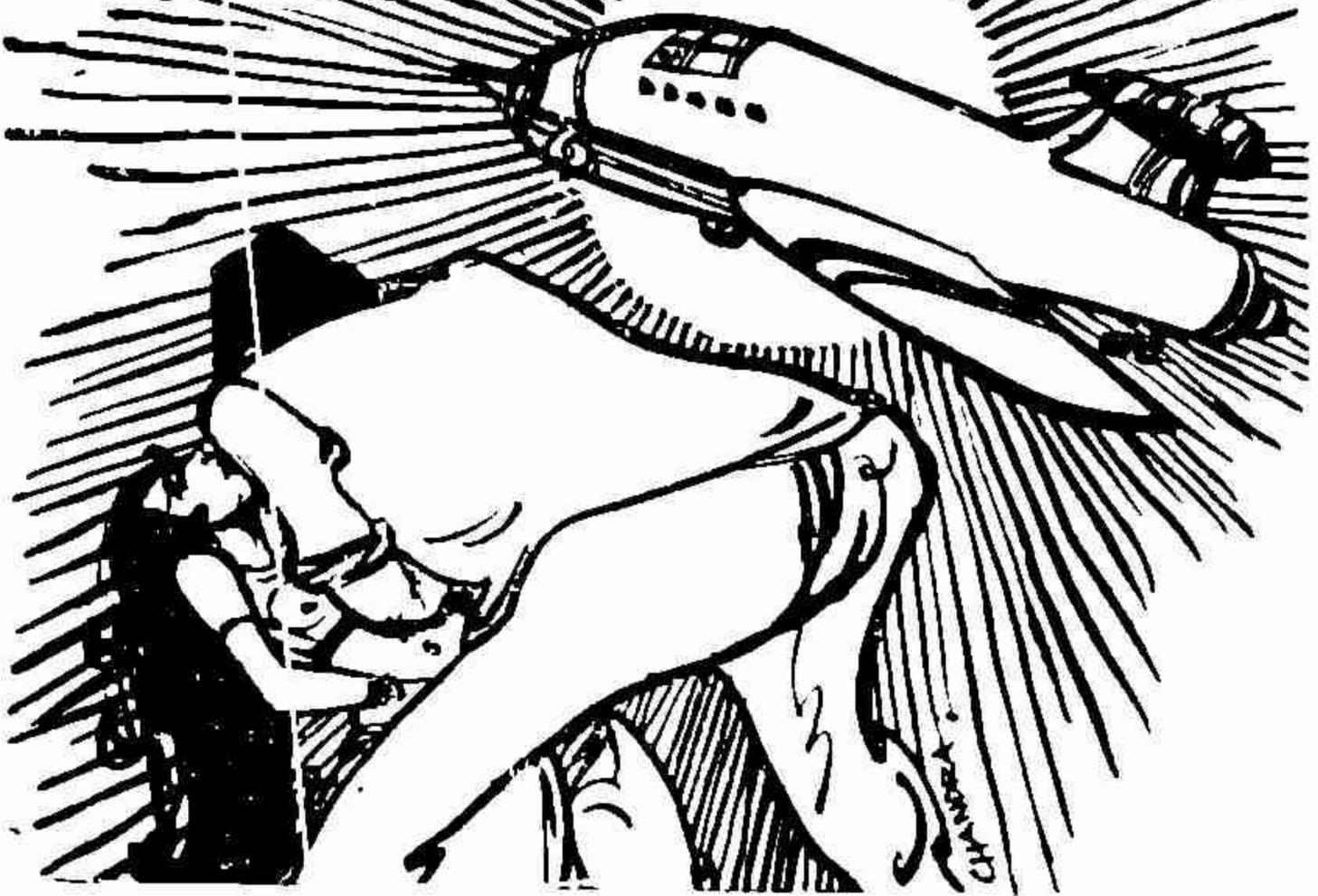

సిరియల్

శృంగారం

(నాలుగవ భాగము)

“నేను వుపయోగిస్తున్నది టెలిస్కోపిక్ రైఫిల్. మిషన్ గన్ కాదు. మూవింగ్ బేస్ మీద నుండి మూవింగ్ టార్గెట్ ను షూట్ చెయ్యడం కష్టం. అయినా నేనా పని చెయ్యగలను. నాకా నమ్మకం వుంది. అయితే హెలికాప్టర్ నడిపే పైలట్ నా ఇన్ స్ట్రక్షన్ ప్రకారం నేను తోరిన యాంగిలులో బాగ్రత్తగా నడపగలిగిన వాడయి వుండాలి. ఇటిజ్ ఎ క్వశ్చన్ ఆఫ్ టీమ్ వర్క్—”

“యు ఆల్ రైట్! మొదటి బుల్లెట్ తోనే పని జరిగి పోవాలి. మీరు టార్గెట్ మీదకు రావడానికి, గురిచెయ్య

డానికే, బుల్లెట్ ప్రేల్చడానికి రెండు నిమిషాలకన్నా వ్యవధి వుండదు. ఆ ప్రదేశంలో రెండునిమిషాలకన్నా ఎక్కువసేపు వుంటే ప్రాణాలలో బయటపడే ఆవకాశం పూర్తిగా శూన్యం.”

“ఇన్ డట్ కేస్... హెలికాప్టర్ వెలట్, నేను కలిసి తప్పకుండా ఓ రెండుమూడు రోజులు ట్యూర్స్ ప్రాక్టీస్ చెయ్యాలి.”

“ష్యూర్! ఐవిల్ మేక్ ఆరేంజ్ మెంట్స్.”

“అంతే కాదు. వీలయితే మేము ఏ ప్రదేశంలో షూట్ చెయ్యాలి—ఆస్ట్రేలియా, రేఅవుటు, నేను చంపవలసిన మనిషి కొలతలు మొదలయిన వివరాలు కూడా తెలియజేస్తే మంచిది—” అన్నాడు జయ పాండ్యన్.

“ష్యూర్! తప్పకుండా ఆ ఏర్పాట్లన్నీ చేస్తాను. మన కింకా వారంరోజుల వ్యవధి వున్నది—”

“వన్ మోర్ థింగ్... నా ఇన్ ష్యూరెన్స్ యేం చేకారు?—”

కపూర్ ముఖంలో ఆశ్చర్యం కనిపించింది... “వాట్ ఇన్ ష్యూరెన్స్?—”

నవ్వాడు జయపాండ్యన్... “నో ట్రిక్స్ మై ఫ్రెండ్. యాక్చుయల్ ఆపరేషన్ కు వెళ్ళేముందే నా పాస్ పోర్ట్, ఫారెన్ బాంక్ లో నా పేర డబ్బు జమకట్టబడినట్లు తెలిపే పాస్ బుక్ ఎయిర్ లైన్ టికెట్లు...”

“ఓ... అవా...? దె ఆర్ ఆర్ రెడీ... డోన్ వర్రి...” అన్నాయ కపూర్ రేచినిలబడి చనువుగా పాండ్యన్ భుజం తట్టి.

“కల్నల్ కపూర్! మరో విషయం చెప్పలేదు నాకు...”

“ఏమిటది!”

“నేను హత్య చెయ్యవలసింది ఎవరిని? —”

నిముషంపాటు రెప్పవాల్చకుండా పాండ్యన్ని చూశాడు కపూర్... “దు యు కేర్? నువ్వు హత్య చెయ్యవలసింది ఎవరో తెలుసుకోవడంవలన ఉపయోగం ఏమిటి? —”

“నథింగ్! జస్ట్ క్యూరియూసిటీ... అంతే! —” అన్నాడు జయపాండ్యన్ చిత్రంగా భుజాలు ఎగ రేసి.

“ఓ క... ఎ వో నథింగ్ టు లూజ్! —”

“ఎవరు? —”

కల్నల్ కపూర్ చెప్పాడు...

జయపాండ్యన్ కు కడుపులో పేగులు మెలిపడి నట్లయింది...

అవును! అతను చంపవలసిన వ్యక్తి సామాన్యుడు కాదు... భారత దేశానికి ప్రధాన మంత్రి. ఎందుకో ఒక్క సారి ఒళ్ళు జలదరించింది పాండ్యన్ కు.

* * *

“దిస్ బి మోడల్ —!” అన్నాడు కపూర్! టేబుల్ మీద పాస్ ఆఫ్ పారిస్ లోనూ, కార్ బోర్ డ్ లోనూ చేసిన మోడల్ సెట్ చూపిస్తూ.

కల్నల్ కపూర్, జయపాండ్యన్, గామా — ముగ్గురే వున్నారు ఆ గదిలో...

జయపాండ్యన్ సిగరెట్ వెలిగించి దీర్ఘంగా చూశాడు

మోడల్ వైపు.

పచ్చటి చెట్లలోవున్న దట్టమైన కొండలు...చిన్న లోయ...లోయ మధ్య చిన్న బంగళా...బంగళాకు ఓ ప్రక్కన స్విమ్మింగ్ పూల్...

“ఇవేమిటి? సెంట్రీలా?—” అడిగాడు జయ పాండ్యన్ బంగళా చుట్టూ కొండలమీద ఎర్ర రంగుతో మార్క చేసిన చిన్న చిన్న గుడిసెలాంటివి చూపెడుతూ.

“సెక్యూరిటీ అవుట్ పోస్టులు...అన్ని పోస్టులలోనూ ఆర్మ్డ్ సెంట్రీ కాపలావుంటారు..పడమటి వైపువున్న పోస్టులో ఒక యాంటీ ఎయిర్ క్రాప్టర్ గన్ కూడావుంది—”
“ఐసీ!—” అన్నాడు జయపాండ్యన్ తలపంకించి.

“అంచేత మనం లోయలోనికి పడమటి వైపునుండి రావడమే సేఫ్ అనుకొంటాను. అప్పుడు సెంట్రీలకు మనల్ని దూరంనుండి గుర్తించి యాంటీ ఎయిర్ క్రాప్టర్ గన్ సిద్ధం చేసుకొనే అవకాశం వుండదు—” అన్నాడు గామా.

జయపాండ్యన్ తలెత్తి గామావైపు చూశాడు... గామా హెలికాప్టర్ ఫైలట్...ముఖ్య యేర్పూటా యేమో...బలంగా బళ్ళులాగే మనిషిలా వుంటారు... దట్టమైన రింగుల తల. బలమైన శరీరం...మామూలుగా చూస్తే అతన్ని హెలికాప్టర్ ఫైలట్ అని ఎవరూ అనుకోరు.

“యస్—యు ఆర్ రైట్...అంతేకాక మనకు మరో అదనపు ఎడ్వాంట్జేజీకూడా వుంది—”—అన్నాడు జయ పాండ్యన్ మోడల్ ను తీక్షణంగా పరిశీలిస్తూ—

“ఏమిటది?—”

“బంగళా'కన్న చాలా ఎత్తులో వున్నాయి—ఈ సెంట్రీ పోస్టులు చుట్టూవున్న కొండ గుట్టలమీద... అంచేత మనం ఆ సెంట్రీ పోస్టుల కన్నా క్రింద ఎత్తులో వస్తే మనమీద ఫైర్ చేసే ధైర్యం వుండదు వాళ్ళకు... ఎందుకంటే మనం వాళ్ళున్న ప్రదేశం కన్నా తక్కువ ఎత్తులో ఎగురుతూ బంగళావైపు వస్తున్నప్పుడు ఫైర్ చేస్తే అవి గురితప్పి తిన్నగా బంగళాకు తగిలే అవకాశం వుంది. వెయిర్ ట్రెజెక్టరీ ఆఫ్ ఫైర్ వోల్ట్ బి గుడ్!”— అన్నాడు జయపాండ్యన్.

జయపాండ్యన్ ఆర్మీలో శిక్షణపొంది అనుభవంవున్న ఆఫీసరు. భూ భాగపు అక్షణాన్నిబట్టి శత్రువులపై ఏ దిశగా, ఏ వ్యూహంలో దాడిచేయాలో ఆకళింపు చేసుకొని అమలు చేయడంలో నిదహస్తుడు. అంచేత మోడల్ ను చూడగానే అతని మెదడు కంప్యూటర్లా పని చెయ్యడం ప్రారంభించింది.

“దిస్టింక్ నో డ్రాబ్లమ్. ఆ బంగళాకు సెక్యూరిటీ ఆరేంజ్ చేసిన వాడు వుత్త పూల్! సెక్యూరిటీ ప్రికా పన్స్లో అనుసరించవలసిన ప్రాథమిక సూత్రాలు ఖాతరు చెయ్యలేదు. ఏ థింగ్ వుయ్ కన్ దు ఇట్ ఇన్ టు మినిట్స్ ఈజిల్!”—అన్నాడు జయపాండ్యన్.

కన్నల్ కపూర్ చిత్రంగా భుజాలు ఎగరేశాడు. “డ్రటిజ్ హిజ్ వ్యూసరల్!—”

“అఫ్ ఊర్స్! నా లెట్ మి ది ఎంపైర్ ప్లాన్!—” అన్నాడు జయపాండ్యన్ జబ్బలు చెరుచుకొంటూ.

గామా తలాడించాడు.

“ది ప్లాన్ ఈజ్ వెరీ సింపుల్. ఈమోడల్ లో కనిపిస్తున్న బంగళా ప్రధాన మంత్రి విశ్రాంతి గృహం. అంటే, ఏ మాత్రం ఓలు దొరికినప్పుడయినా ఇక్కడకు వచ్చి రెండు మూడు రోజులు విశ్రాంతి తీసుకొంటుంటారు. వచ్చే ఆదివారం రోజుకి ప్రధాన తప్పకుండా ఈ రెస్టో హౌస్ కు రావడం ఖాయమని ప్రధాన నివాసంలోని నమ్మకమైన మన మనుషులనుండి సమాచారం వచ్చింది.

ఎనీహా! ప్రధానమంత్రి రెస్టో హౌస్ కి వచ్చాడా లేదా అనే సమాచారం కూడా ఆదివారం ఉదయమే మనకు రెస్టో హౌస్ లోవున్న మన మనిషిద్వారా తెలుస్తుంది.

ప్రధానికి ఈత కొట్టటం పెద్ద వానీ అని మీరు తెలిసేవుంటుంది. రెస్టో హౌస్ లోవున్న సమయంలో దాదాపు సగం స్విమ్మింగ్ పూల్ దగ్గరే గడుపుతారు. అంచేత ప్రధాని స్విమ్మింగ్ పూల్ దగ్గర రాగానే మీరు బయలుదేరతారు.

రెస్టో హౌస్ లోవున్న కొండలకు దగ్గరగావున్న అడవుల్లో కొంత భాగం క్లియర్ చేసి హెలీపాడ్ తయారుచేశాము. ఆ రోజు వుదయానికే హెలికాప్టర్ తో మీ రిద్దరూ అక్కడ సిద్ధంగా వుంటారు.

ప్రధాని స్విమ్మింగ్ పూల్ దగ్గరకు వచ్చినట్లు తెలియగానే మీరు బయల్దేరుతారు. రెస్టో హౌస్ కొండల మధ్య వుంది కాబట్టే కొండదాటి లోయలో ప్రవేశించే వరకూ

మిమ్మల్ని ఎవరూ గుర్తించరు. మీకున్న ప్రమాదమల్లా అతన్ని షూట్ చేసి తిరిగి కొండ దాటడానికి పైకగిరే ప్పుడే." అన్నాడు కపూర్.

“డోన్ వర్రి, ఐ విత్ టేక్ కేరాఫ్ ఇట్” అన్నాడు గామా ఉత్సాహంగా.

“దటిజ్ ఓన్ ఫస్ట్ పార్ట్ ఆఫ్ ది ప్లాన్!_” అన్నాడు జయపాండ్యన్, కపూర్ కళ్ళలోకి నూటిగా చూస్తూ.

“యస్! దటిస్ ది ఫస్ట్ పార్ట్!” అన్నాడు కపూర్ చిన్నగా నవ్వుతూ.

“ఔల్ మి ది సెకండ్ పార్ట్. దటిజ్ మోర్ ఇంపార్టంట్!” అన్నాడు జయపాండ్యన్ మరో సిగరెట్ వెలిగిస్తూ.

“ఆల్ రైట్! షూటింగ్ అయిపోయిన తరువాత తిరిగి బేసకు తిరిగి రావలసి అవుసరంలేదు మీకు. రెస్ట్రాన్ వున్న కొండలకు తూర్పుగా నలభై మైళ్ళ దూరంలో నేషనల్ హైవే ఫార్టీ సెవన్ వుంది. ఆ రోడ్డుకు వంద గజాల దూరంలో నెంట్ పర్సెంట్ రన్నింగ్ కండిషన్ల వున్న రెండు కార్లు పార్క్ చేసి సిద్ధంగా వుంటాయి.

హెలికాప్టర్ని అక్కడ వదిలేసి మీరిద్దరూ చెరో కారు తీసుకోండి. కారు రోడ్డు ఎక్కేవొట ఏవేపు వెళితే ఏవూరు వస్తుందో తెలిపే మెలురాయి వుంది. దాన్ని బట్టి మీరిద్దరూ చెరో దిశ వు వెళతారు. మీరు తీసుకోనే కార్లోనే మీ పాస్ పోర్ట్, డబ్బు ఇతర పత్రాలు వుంటాయి. అక్కడనుండి మీరు గమ్యస్థానం చేసుకోనే ప్రతికి మీ విమానాలు ఎయిర్ పోర్ట్ లో సిద్ధంగా

వుంటాయి.”

“థాంక్స్! కల్నల్! కారు రన్నింగ్ కండిషన్లో వున్నదీ తేనిదీ డబుల్ చెక్ చేస్తే మరింత సంతోషిస్తాను!” అన్నాడు జయపాండ్యన్.

“ఓ. కె. ఐ విత్ దు ఇట్!” అన్నాడు కపూర్.

“దెన్ వి విల్ స్టార్ ప్రాక్టిస్. ఫ్రం టుడే!—” అన్నాడు గామా.

“క రెక్కు. వ్యవధి తక్కువ. చేయవలసిన పని ఎక్కువ. రై ఫుల్, అమ్యునేషన్ నిద్రంగా వున్నాయా?—” అడిగాడు జయపాండ్యన్.

“ఆల్ రెడీ—”

“రెన్ లెట్స్ గో అండ్ కిల్ ది డమ్మీస్!—” అన్నాడు జయపాండ్యన్ ఉత్సాహంగా.

* * *

సరిగా పదకొండు గంటల పదిహేను నిమిషాలకు బెర్ లెస్ బజరు మ్రోగింది.

గామా బజర్ ఆన్లరు చేశాడు.

జయపాండ్యన్ త్రాగుతున్న కాఫీకప్పు క్రింద పెట్టి అలర్టుగా వినసాగాడు.

“అపరేషన్ ఫైవ్ స్టార్ వన్... దిస్టింక్ట్ ఫైవ్ స్టార్ టు కాలింగ్” అవతలి వ్యక్తి పిలుస్తున్నాడు.

“అపరేషన్ ఫైవ్ స్టార్ వన్ హియర్... ప్రాసీడ్” గామా సమాధానం.

“ది టూరెట్ ఈజ్ రెడీ... రోజర్!” అవతలినుండి ట్రాన్సుమిషన్ ఆగిపోయింది.

“హియర్ వుయ్ గో!” — అన్నాడు గామా హెలి
కాపర్ వేపు నడుస్తూ.

తెలియని ఎక్స్‌యిట్ మెంట్ ఏదో జయపాండ్యన్
నరసరాల వ్యాపిస్తోంది. టెలిస్కోపిక్ రెఫిల్ వున్న
పెటెను తీసుకొని గామా వెనుకే హెలికాప్టరులో ప్రవేశ
శించాడు.

హెలికాప్టర్ నేల మీదనుండిలేచి, ఒక్కక్షణం
గాలిలో డిగిసలాడి రివ్వున ఆకాశంలోకి లేచింది.

జయపాండ్యన్ కేసు వూడదీసి రెఫిల్ ను బయటకు
తీశాడు. టెలిస్కోపిక్ లెన్స్ ను ఓసారి డస్ట్ క్లాత్ తో
తుడిచాడు. ఆమ్యునిషన్ క్లిప్ ఒకటి లోడ్ చేశాడు...
ఛాంబరులోకి మల్లెట్ ను నెట్టి బోలుమూసి సేఫ్టీకాచ్
ఆన్ చేశాడు.

ప్రధానమంత్రి రెస్టూహౌసు ప్రాంతానికి చేరడానికి
పదినిముషాలకన్నా ఎక్కువ పట్టదు.

హెలికాప్టరు కొండపైకి వచ్చింది. సె డింగ్ డోర్
ప్రక్కకు నెట్టాకు జయపాండ్యన్. రివ్వున గాలి హెలి
కాప్టరు కాబిన్ లోకి తోసుకువచ్చింది.

క్రింద లోయలో రెస్టూహౌసు కనిపిస్తోంది. స్విమ్మింగ్
పూల్ పూర్తిగా కనిపించడంలేదు. కొద్దిగా చెట్లు
అడ్డంగా వున్నాయి.

కొండవాలుతోపాటు అదే యాంగిల్ లో క్రిందకు దిగ
సాగాడు గామా. హెలికాప్టరు యాంటి ఎయిర్ బ్రాఫ్ట్
గన్స్ వుండే గార్డుహౌసుమీదుగా ఎగురుతోంది. తెరి
చిన తలుపులోనుండి క్రిందకు చూశాడు జయపాండ్యన్.

క్రింద నలుగురు యూనిఫాంలలోవున్న గార్డు కనిపిం
స్తున్నారు. ఒకడు బయినాక్యలరుతో పైకి చూస్తు
న్నాడు. గార్డుపశాసుమీద ధరవయి అడుగుల ఎత్తులో
నుండి ఎగిరి ముందుకు పోతోంది హెలికాప్టరు.

హెలికాప్టరు మీద ఓ వెయ్యి ఆనించి, దాన్ని బారెట్
రెస్టూగా చేసుకొని, సేఫ్టీకాచ్ ఆపుచేసి రైఫిల్ బటను
భుజానికి ఆనించుకున్నాడు.

హెలికాప్టరు గాలిని చీల్చుకుంటూ ముందుకు కదులు
తోంది.

“అప్రూచింగ్ టార్గెట్!” అన్నాడు గామా.

హెలికాప్టర్ టెయిల్ మీద ‘దబ్’ మని ఏదో తగి
లిన శబ్దమయింది.

“ఫూల్స్...ది డేప్ ఫూల్స్...” అరిచాడు గామా
కోపంగా.

హెలికాప్టర్ మీద యాంటి ఎయిర్ క్రాఫ్ట్ గన్ తో
క్రేసర్ రౌండ్లు కాలుస్తున్నారు గార్డు. అసలు అమ్యు
నేషన్ పేర్లేముందు ..గుణి సరిచేసుకోవడానికి ఉప
యోగిస్తారు క్రేసర్స్...అంత ప్రమాదకరమైనవికావు.

రెస్టూపశాసు స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది ఇప్పుడు...
స్విమ్మింగ్ ఫూల్ ఓ అంచు మాత్రమే కనిపిస్తోంది.

స్విమ్మింగ్ ఫూలు, దాని చుట్టుప్రక్కల పరిసరాలు
స్పష్టంగా కనిస్తున్నాయి జయపాండ్యన్ కు. స్విమ్మింగ్
ఫూల్ మధ్యలో ఇన్ ఫ్లెటెడ్ రబ్బర్ మేట్ మీద పడు
కొని విక్రాంతి తీసుకొంటున్నారు ప్రధాని. ఎర్రటి శరీ
రము...సన్నని ఎముకలగూడులూ వుంది... మొలచుట్టు

చారల టర్కిష్ తువ్వాల చుట్టకొని వున్నాడు.

‘టెలిస్కోపిక్ లెన్సులోనుండి గుఱిచూశాడు జయ పాండ్యన్. ప్రధాని శరీరం మీదకు దూకినంత దగ్గరగా కనిపిస్తోంది.

“స్టిల్...నా!” అర్చాడు జయపాండ్యన్ ట్రిగరు మీద వేలు పెడుతూ.

హెలికాప్టరు గాలిలోనే ఒక్కక్షణం అటూయిటూ వూగి కదలకుండా నిలబడిపోయింది.

టెలిస్కోపులోని నిలువు అడ్డగీతల కేంద్రం ప్రధాని కనుబొమల మధ్యకువచ్చేలా గురిచూసి ట్రిగరునొక్కాడు జయపాండ్యన్.

“థాం...”

హెలికాప్టరు తోకమీద ‘ట్యూమ్ ట్యూమ్’ మని బుల్లెటు తగులుతున్న చప్పుడు.

జయపాండ్యన్ పేల్చిన బుల్లెట్ తాడిడికి ప్రధాని శరీరం ఒక్కక్షణం అడుగెత్తు గాలిలోకి లేచి నీళ్ళలో పడింది.

“కమాన్ గెటెవే...క్విక్!” అరిచాడు జయపాండ్యన్.

వంటివీర్ క్రాప్టు బుల్లెట్ ఒకటి డోరు అవుటర్ హాండిలుకు తగిలి హాండిలు ముక్కలు ముక్కలయింది.

“దబ దబ” హెలికాప్టరు తలుపులమీద బుల్లెట్ల వరం కురుస్తోంది.

హెలికాప్టరును రివ్వున గాలిలోకిలేపి క్రోటిక్స్ ముందుకు నెట్లాడు గామా. అదే సమయంలో తలుపు

మూసెయ్యడానికి వెనక్కి తిరిగాడు జయపాండ్యన్... బుల్లెట్ ఒకటి 'టిల్లు'న తలుపు అద్దాలు బద్దలు చేసింది. అసంకల్పితంగా చటుక్కున తల క్రిందికి వంచాడు పాండ్యన్.

అప్పుడే పటుజారి వుండాలి. అతని చేతిలోని పెలి స్కోపిక్ రైఫిల్ తెరచివున్న తలుపులోంచి క్రిందకు పడింది.

మతిపోయిన వాడికిమల్లే చూశాడు జయపాండ్యన్.

“డామిట్... గ్లోస్ ది డోర్!” అరిచాడు గామా.

నాలుగువైపుల్నుంచి రైపుళ్ళు పేలుస్తున్నారు... రివ్వన లోయ ఎగత్రాకి కొండను దాటింది హెలికాప్టర్.

అప్పుడు చూశాడు జయపాండ్యన్, గామా పాంటు తొడ ప్రాంతంలో ఎర్రగా రక్తంతో తడిసిపోయి వుండటం...

కార్లువుండే స్థలం చేరడానికి ఇంకా అయిదు నిమిషాలు పడుతుంది.

“ఆర్ యు ఆల్ రైట్... కన్ యు హోల్డ్” ఆత్మ తగా అడిగాడు పాండ్యన్.

“ఎస్ ఐథింక్ సో” అన్నాడు గామా హీనస్వరంలో.

“హియర్ దె ఆర్!” అన్నాడు జయపాండ్యన్ దిగువన హెలికాప్టర్ దిగడానికి అనువుగా క్లియర్ చేసిన ప్రదేశము, ప్రక్కనే కనిపిస్తోన్న రెండుకార్లు చూసి.

గామా హెలికాప్టర్ ను మెల్లిగా హెవీసౌండుమీద దింపాడు. ఈలోగా జయపాండ్యన్ చక చక ఫస్టెయిడ్ కిట్ వూడతీసి కాటన్ పాడ్లు, యాంటీ సెప్టిక్ లోషను

పెయిన్స్ కియర్ ఇంజక్షను యాంపిల్సు, సిరంజి బయటకు తీశాడు.

మరో రెండు గంటల్లో సింగపూర్ వెళ్లే విమానం ఎక్కా ఆతను.

*

*

*

ప్రధానమంత్రి రెస్టోపశాన్ దగ్గర వాడావుడి వర్ణించ శక్యంకాదు.

హెలికాప్టర్ లోంచి రై ఫుల్ బుల్లెట్ ప్రధానికి తగిత సమయంలో ఆయన పర్సనల్ సెక్యూరిటీ గార్డు ముఖర్జీ స్విమ్మింగ్ పూల్ ప్రక్కనే చెట్టుక్రింద విశ్రాంతి తీసు కొంటున్నాడు.

హెలికాప్టర్ దూరం నుండి వినబడుతున్న యాంటీ ఎయిర్ క్రాఫ్ట్ గన్ శబ్దాన్ని బట్టి ముఖర్జీకి పరిస్థితి ఊణంలో ఆరమయింది.

“సార్ ... డేంజర్ ... డేంజర్ ... గట్ ఇన్ టు ది పూల్ ... నీళ్ళలోకి మునగండి” అరుస్తూ స్విమ్మింగ్ పూల్ వైపుకు పరిగెత్తాడు ముఖర్జీ.

ముఖర్జీ అరుపు విన్నేలోపునే జయపాండ్యన్ పేల్చిన బుల్లెట్ ప్రధాని మెడదులోకి దూసుకుపోయింది. ప్రధాని శరీరం ఊణం గాల్లోకి తేచి స్విమ్మింగ్ పూల్ లోకి పడిపోయింది.

సంకోచించలేదు ముఖర్జీ ... ఎగిరి స్విమ్మింగ్ పూల్ లోకి దూకి ప్రధాని మునిగిన వైపు సర్రున ఈడు కళ్ళాడు. అప్పటికే ప్రధాని శరీరం ఒక మునుగు మునిగి పైకి వస్తోంది. స్విమ్మింగ్ పూల్ లోని ఆ ప్రదేశంలోని

నీరంతా ఎర్రగా మారింది.

జాట్లు పట్టుకొని ప్రధాని శరీరాన్ని స్విమ్మింగ్ పూల్ గట్టు దగ్గరికి లాక్కొచ్చి వెకిలాగాడు. అప్పటికి రెస్టో హౌస్ లోని సిబ్బంది అందరూ బయటికి పరుగుతు కొచ్చారు.

“కీప్ ఎ వె” — అరిచాడు ముఖర్జీ... శవం నుదుటిమీద సెంటీమీటరు వెడల్పున ఏర్పడిన రంధ్రం వైపు చూస్తూ.

దగ్గరగా రాబోతున్న సిబ్బంది అంతా కాళ్ళకు ప్రేకులు పడినట్లు ఆగిపోయాయి.

ముఖర్జీ వాళ్ళను పరికించి చూసాడు. మొత్తం నలుగురు వున్నారు. ప్రధాని బట్లరు, కారు డ్రైవరు, సెనో, మరో పనివాడు.

చక చక ఆరరు జారీ చేశాడు ముఖర్జీ, సెనోని సెక్యూరిటీ వాళ్ళను ఎవరినీ లోపలకు రానివ్వద్దని హెచ్చరించడానికి బట్లరు వెంటనే ఢిల్లీని కాంట్రాక్టు చెయ్యమని కారు డ్రైవర్ని వెంటనే మద్రాసు పోలీసుల్ని, బెంగళూరు పోలీసుల్ని హెచ్చరించమని చెప్పాడు.

“బి కేర్ ఫుల్... దిగువ అధికారులలో ఎవరితోనూ మాట్లాడకండి. స్పీక్ టు ది టాప్ ఆఫీసర్స్... ముందు అవతల మాట్లాడుతున్న దెవరో తెలుసుకొని చెప్పండి” అన్నాడు ముఖర్జీ.

“ప్రధాని కేమయిందని అడిగితే?” బట్లరు ప్రశ్న.

“డోన్ట్ వర్రీ! హియోజ్ ఆల్ రైట్... జస్ట్ షాక్!” అన్నాడు ముఖర్జీ తన కాళ్ళ దగ్గరి ప్రధాని నిర్జీవ శరీరం వైపు చూస్తూ.

చలనం లేకుండా పడివున్న ప్రధాని శరీరం వైపు అనుమానంగా చూశాడు కారు డ్రైవరు.

“మీరు చెప్పేది నిజమేనా? డాక్టర్ ని పిలవనవసరం లేదా?”

“నాట్ నెససరీ...నా గో ఇన్ టు ది కమ్యూని కేషన్స్ రూమ్” అరిచాడు ముఖర్జీ. వాళ్ళు ముగుసూ చకచక రెస్పాన్సాస్ వెనక వైపు వున్న కమ్యూని కేషన్స్ రూమ్ వైపు పరిగెత్తారు.

ముఖర్జీ, పనివాడులా వున్నతనిని దగ్గరికి రమ్మని నెగ చేశాడు. అతను పనివాడు కాదనీ, ప్రధాని తన సిబ్బందిలో ప్రత్యేకంగా అట్టిపెట్టుకొన్న ఇంటలిజెన్స్ డిపార్టు మెంట్ మనిషినీ ముఖర్జీకు తెలుసు.

“ఈజ్ హి డెడ్!” అడిగాడు ఇంటలిజెన్స్ డిపార్టు మెంట్ మనిషి.

“యస్...నో క్వశ్చన్” అన్నాడు ముఖర్జీ.

“అయితే నేను వెంటనే మా డైరెక్టర్ కి ఇంటిమేట్ చెయ్యాలి.”

“మందు... ఈ రహస్యం బయటికి పోకుండా చూడాలి బ్రదర్.. ఆ బాధ్యత మనిద్దరిదీ. ఆ తర్వాత మీ డైరెక్టర్ కి చెప్పుకువుగాని...మరో నిమిషం ఆలశ్యం చేస్తే సెంట్రల్ లో కొందరు పరిగెత్తుకు రావచ్చు... ఆ లోగా ఈ శవాన్ని గదిలోకి చేర్చాలి.”

ఇద్దరూ చకచక ప్రధాని శవాన్ని లోపలకు మోసు కెళ్ళి ఆయన ఎయిర్ కండిషన్ గదిలో పడుకోబెట్టారు.

“నాట్ నెక్స్ట్?” అన్నాడు ఇంటలిజెన్స్ మనిషి.

“నువ్వెళ్ళి మీ డైరెక్టర్ కు ఇంటిమేట్ చెయ్యి... వెంటనే కంట్రీని స్టీల్ చెయ్యాలి... మరో పదినిముషాల్లో నెక్యూరిటీవాళ్ళతో నిండిపోతుంది ఈ ప్రదేశమంతా. నే నిక్కడే వుండి ఎవర్నీ లోపలకు రానివ్వకుండా చూస్తాను. ఎవరన్నా అడిగితే ప్రధానికి స్పృహ వచ్చిందనీ, విశ్రాంతి తీసుకొంటున్నారనీ చెప్పి” —

“ఓ. కే...” అన్నాడు ఇంటలిజెన్స్ మనిషి బయటికి వెళ్ళిపోతూ.

వెంటనే తలుపు మూసి గడియ పెట్టాడు ముఖర్జీ. జేబులోంచి తాళాలను తీసి గోడ అలమారా ఒకటి తెరిచాడు. లోపల మామూలు ఆంప్లిఫయర్ కన్నా కొద్దిగా పెద్దగా వున్న రేడియో ట్రాన్సిమిటర్ ఒకటుంది. చక్క చక్క స్విచ్ ఆన్ చేసి సిగ్నల్ ఇవ్వడం మొదలుపెట్టాడు.

“దిస్కో కింగ్స్ రసి డెన్స్... కాలింగ్ ప్రిన్స్ రసి డెన్స్... కింగ్స్ రసి డెన్స్ కాలింగ్ ప్రిన్స్ రసి డెన్స్.”

రెండు నిముషాల్లో రిస్పాన్స్ వచ్చింది.

“ప్రిన్స్ రసి డెన్స్ రిసీవింగ్ గో ఎ హెడ్.”

“కింగ్స్ బాడీ గార్డును మాట్లాడుతున్నాను. ప్రిన్స్ లో పర్సనల్ గా మాట్లాడాలి... ఎమర్జెన్సీ...”

“వెయిటె మినిట్.”

రెండు నిముషాలు నిశ్శబ్దం...

“హలో ముఖర్జీ... వాట్ డు యు వాన్ట్?”

“గుడ్ ఆఫ్టర్ నూన్ సర్... అయిదు నిముషాల క్రితం మీరు హత్య చెయ్యబడ్డారు.”

“వాట్?...” అరనిముషంపాటు నిశ్శబ్దం. “ఓ. కే.

మరో పావుగంటలో నీకు ఇన్స్ట్రక్షన్స్ వస్తాయి...
వెయిట్ ఫర్ చెమ్..."

ముఖ్యోత్త్రాన్స్మిటర్ ఆఫ్ చేసి సన్నగా ఈల వేస్తూ
సిగరెట్టు వెలిగించాడు.

* * *

అలారం బెల్ సన్నగా చేస్తున్న చప్పుడుకు మెల
కువ వచ్చింది విన్నర్కు. పథకాలు అనుకొన్న ప్రకారం
సాగితే బహుశా ఈ రాత్రంతా తనకు నిద్ర వుండక
పోవచ్చు. అంచేతే ఉదయం ఎనిమిదింటికి ప్రేక్ ఘాస్టు
తీసుకొన్న తర్వాత మళ్ళీ బలవంతాన నిద్ర కుపక్ర
మించాడు.

బదకంగా ఆవులించి టైము చూసుకొన్నాడు. ఒంటి
గంటన్నర అయింది. సవ్ వెలిగించి కాఫీ తోసం నీళ్ళు
కట్లో పోసి పెట్టాడు.

'అంగారక' కాలిన్లోకి వెళ్ళి ట్రాన్స్మిటర్ ఆన్
చేశాడు. సరిగ్గా ఒంటిగంట అయిదు నిముషాలకు సిగ్నల్
వచ్చింది.

"సక్సెస్ వన్ కాలింగ్... సక్సెస్ టు ఆన్సర్..."
మైక్ ఆన్ చేసి, "సక్సెస్ టు రిసీవింగ్... గో ఎ
హెడ్" అన్నాడు.

"అంతా రడీగా వుంది... కారీఆన్ విత్ ది ప్లాన్."

"ఓకే... విష్ బోతాఫ్ అజ్ సక్సెస్... రోజర్."

ట్రాన్స్మిటర్ ఆఫ్ చేసి సవ్ దగ్గిరికి వచ్చేప్పటికి
కాఫీ మరుగుతోంది. కొంత కాఫీ మగ్గులో పోసుకొని
మిగిలింది ప్లాస్కానిండా పోకాడు.

కాఫీ తాగి సవ్ ఆర్చేసి సవ్ ని, కెటికొని, తను పడుకొన్న కేంప్ కాటుని 'షాడో'లో లోడ్ చేశాడు. అంతకు ముందురోజే హెటెడ్ రావడంవలన బీచ్ నిండుగా నీరువస్తే 'షాడో'ను తిరిగి జలప్రవేశంచేయించి లంగరు వేశాడు.

ఫ్లాస్కును, సాండ్ విచెస్, బిస్కట్లు వున్న పాకెట్లను, ఒక ఇన్ ఫ్లెటబుల్ రబ్బరు డింగీ, చిన్న సింగిల్ హార్స్ పవర్ మోటరు ఇంజన్ ను విమానం కాబిన్ లో స్థాపించాడు.

వించ్ ఆపరేటు చేసి 'షాడో' సెలూన్ మూత తీసేసి విమానంలోకి ఎక్కి కూర్చున్నాడు. మెల్లిగా ఇంజన్ను ఆన్ చేసి 'అంగారక'ను గాలిలోకి ఎగిరించి బీచ్ మీద దింపాడు. తిరిగి ఈదుకొంటూ మోటార్ బోటు చేరుకొన్నాడు.

'షాడో'ను స్థాపించి సముద్రంలో దాదాపు రెండు వందల గజాలు తీసుకెళ్ళి ఇంజన్ ఆఫ్ చేశాడు. ఇంజన్ రెక్కలోంచి చిన్న టైంబాంబ్ తీసి కాబిన్ క్రింది హోల్డులో బిగించాడు. సర్దిగా పనినిముషాలకు ప్రేరేట్లు అరేంజ్ చేశాడు.

నిజానికి ఆ టైంబాంబ్ పెద్ద శక్తివంతమయింది కాదా... కాని నాక హోల్డ్ అడుగున మనిషి పట్టేంత కంత చెయ్యడానికి ఆ మాత్రం ప్రేలుడు పదార్థం చాలు. మిగిలిన పని ఓడలోకి ప్రవేశించే సముద్ర జలాలు చూసుకొంటాయి.

వంద గజాలు ఈది వెనక్కి తిరిగి చూశాడు. నీళ్ళలో

భక్తున ఏదో మునిగిన చప్పుడయింది. ఓడ కొద్దిగా కదులుతున్నట్లనిపించింది విన్నర్ కు. చక చకా గట్టువైపు ఈదాడు.

ఒడ్డు చేరి వెనక్కి తిరిగి చూసేటప్పటికి 'షాడో ఆఫ్ లుముంబా' సగానికి పైగా సముద్రంలోకి మునిగి పోయింది. లాంగ్ అయిలండ్ సముద్ర గర్భంలో 'షాడో' గుర్తంపబడని ఓడగా చిరకాలం నరమానవుల కంట బడకుండా వుండిపోతుందని విన్నర్ కు తెలుసు.

ఒడ్డుకు చేరగానే తడిసిన అండర్ వేర్ తీసేసి ఇను కలో పూడ్చిపెట్టాడు. అంతకు ముందే నిదంగా వుంచు కొన్న ఫ్లయింగ్ నూటు చకచకా వేసుకొన్నాడు. జిప్పర్ లాగి, హెల్ మెట్ పెట్టుకొన్నాడు. ఒక్కసారి అంగారక రెక్కల క్రింద, బెల్ క్రింద రాక్స్ లో వున్న మిస్సైల్స్ ని, బాంబ్స్ ను, రాకెట్లను పరీక్షగా చూశాడు. కాబిన్ లోకి ఎక్కి 'అంగారక' ఇంజన్ స్టార్ట్ చేశాడు.

సరిగ్గా పావు తక్కువ రెండయింది. అంగారక రయ్యిన రాకెట్ల ఆకాశంలోకి లేచింది. 'షాడో'ను పొట్టన పెట్టుకున్న సముద్రం ప్రకాంతంగా వుంది.

నేరుగా మద్రాసు తీరంవైపుకు దూసుకుపోయాడు విన్నర్.

*

*

*

ఫుల్ నూటు, కళ్ళకు బంగారురేఖలు అద్దాలు, సీర్ సక్కర్ బూట్సులు, బ్రీఫ్ కేసు... చకచక మద్రాసు విమానాశ్రయ కస్టమ్స్ బారియర్ లోకి అడుగుపెట్టాడు జయపాండ్యన్.

“యువర్ నేమ్ ప్లీజ్...”

“ధావన్...పి. కె. ధావన్!” అన్నాడు జయ పాండ్యన్.

పబ్లిక్ అడ్మిన్ సిస్టమ్లో ఫ్లయిట్ నెంబర్ టు జీరో వన్, మద్రాస్ టు టోక్యో వయా కాలాలంపూర్ అండ్ జకార్తాకు ఫైనల్ కాలి ఇస్తోంది అనాన్సర్.

కస్టమ్స్ ఫారూలిటీస్ చకచక జరిగిపోతున్నాయి... ఓరకంటితో కస్టమ్స్ కాంటర్ చివరన నిలబడి తన

వైపే చూస్తోన్న వ్యక్తిని గమనించాడు జయపాండ్యన్. గుండె జలుమంది!

ఆ వ్యక్తి పోలీసు డిపార్టుమెంట్ వాడని అతనిముఖం చాలు చెప్పడానికి.

అతన్ని గమనించనట్టు కస్టమ్స్ వాళ్ళ వేపుచూశాడు.

“ఫైనల్ కాలి టు ఫ్లయిట్ టు జీరో వన్... ఫైనల్ కాలి” ఎనాన్సర్ గొంతులో అర్జెన్సీ.

“అఫీసర్, ప్లీజ్ హరియప్”

“జస్ట్ మూమెంట్” అన్నాడు కాంటర్ చివరికి వ్యక్తి దగ్గరగా వస్తూ.

జయపాండ్యన్ గుండె ఒక్కక్షణం ఆగి కొట్టుకోడం మొదలుపెట్టింది.

“యస్” అన్నాడు లింకంగా. కాంటరుమీది టెలి ఫోన్ మ్రోగింది.

పాస్ పోర్టులోని ఫోటో వేపు, జయపాండ్యన్ వేపు మార్చిమార్చి చూశాడు అతను.

“వాటిక్ రాంగ్...?” అన్నాడు జయపాండ్యన్

కోపంగా.

అతను సమాధానం చెప్పడానికి నోరు తెరిచాడు.

“ఫర్ యు” అంటూ కస్టమ్స్ అధికారి పోలీసువ్యక్తికి ఫోనిచ్చాడు.

అతను ఫోన్లో అరనిమిషం విని “ఓకే. ష్యూర్” అని ఫోను పెట్టేసి మాట్లాడకుండా పానుపోరును కస్టమ్స్ అధికారికిచ్చాడు.

పానుపోరుపై కస్టమ్స్ ముద్ర పడి పడగానే జయ పాండ్వ్యన్ తూరీగలా టర్ మాక్ పైకి పరిగెత్తాడు.

ఎయిరిండియా బోయింగ్ 747 తలుపులు మూసుకో బోతున్నాయి.

పరిగెత్తుకొన్నాన్న జయపాండ్వ్యన్ ను చూసి వేగంగా రమ్మని చేతులు వూపింది ఎయిర్ హోస్టెస్.

విమానంలో అడుగుపెట్టిన మరుక్షణం తలుపులు మూసు కున్నాయి. విమానం కదలడం ప్రారంభించింది.

*

*

*

విన్నర్ ‘అంగారక’ను మద్రాసు విమానాశ్రయానికి తిన్నగా పారెలల్ గావుండే మార్గంలో తీసుకళ్ళాడు.

సరిగా మధ్యాన్నం రెండుగంటలకు అతను మద్రాసు తీరానికి ఇరవైమైళ్ళ దూరంలో సముద్రమట్టానికి కేవలం నలభై అడుగుల ఎత్తున ఎగురుతూ వున్నాడు.

రేడియో ట్రాన్ స్మిటరుమీద అతనికి కావలసినవిషయం వినిపించడంలేదు. ట్రాన్సిమిటరు సరిగ్గా మద్రాసు ఎయిర్ పోర్టు కంట్రోలుటవర్ వుపయోగించే ప్రిక్వెన్సీకి ట్యూన్ చేయబడివుంది.

ట్రాన్సిస్కెటరులో టవర్ కంట్రోలరుకు, విమానాల
పైలట్లకు మధ్య సంభాషణలు స్పష్టంగా వినబడుతూ
వున్నాయి.

రెండు అయిదయింది.

తనకు కావలసిన విమానం జాడలేదు.

క్షణక్షణానికి విన్నర్ లో టెనన్ పెరిగిపోతోంది.
కారణం కేవలం తన పథకం ప్రకారం సంఘటనలు జర
గక పోవడమే కాదు, ఎగురుతూవున్న ప్రతిక్షణం
అమూల్యమైన ఇంధనం ఖర్చయి పోతూవుంటుంది.

రెండుగంటల ఏడు నిమిషాలు.

విన్నర్ ముఖం వికసించింది.

“ఎయిరిండియా టూజీరోవన్ యు ఆర్ క్లియర్ ఫర్
ఇమ్మిడియేట్ టే కాఫ్ హావ్ ఎ గుడ్ వన్” కంట్రోలరు
కంఠం.

“మద్రాసు టవర్. వి రీడ్ యు క్లియర్ అండు లాడ్.
హియర్ వుయ్ గో రోజర్” ఆ విమాన కౌంట్రోలర్ విజయరాం
జవాబు.

విన్నర్ ఊపిరి బిగబట్టి మద్రాసు తీరంవేపు ఆకాశం
వేపు చూశాడు.

మరికొన్ని నిమిషాల్లో బోయింగ్ 747 తిన్నగా
పైనుండి బ్రహ్మాండమైన పక్షిలా ఆకాశంలోకి యెగు
రుతూ వెళ్ళింది.

విన్నర్ ‘అంగారక’ను పూర్తిగా నూట ఎనభై డిగ్రీలు
వెనక్కి తిప్పి బోయింగ్ వెళ్ళిన ఫ్లయిట్ పాత్ నే అనుస
రించాడు.

బోయింగ్ సరిగా పనివేల అడుగుల ఎత్తున ఎగబ్రాకు
తున్నప్పుడు దాని తోకకు తిన్నగా వెనకకు, ఓ రెండు
వందల మీటర్ల దూరానికి చేరుకున్నాడు.

విన్నర్ ఓసారి గట్టిగా ఊపిరిపీల్చి వదలి మెకును
చేతిలోకి తీసుకున్నాడు.

బటన్ ప్రెస్ చేశాడు. ట్రాన్సిస్మిటరు కంట్రోలుటవరు
ఫ్రీ కస్సెలో వుండటంవలన విన్నర్ అటు టవరుతోగాని
ఇటు ఎయిరిండియా జట్ పైలట్ విజయరాంతోగాని
తేలిగా మాట్లాడవచ్చు.

చిన్నగా నవ్వి, “ఎయిరిండియా టూజీకో వన్, యు
ఆర్ హైజాక్డ్, జాగ్రత్తగా విను. మీ విమానం హైజాక్డ్
చేయబడింది” అన్నాడు మెకులోకి శాపీగా.

* * *

కెప్టెన్ విజయరాంకు ఒళ్ళు జల్లునుంది.

తనకు ట్రాన్సిస్మిటరులో వినిపించిన మాటలు నమ్మ
లేనట్లు ఊ పైలట్ మిశ్రావేపు చూశాడు. మిశ్రాకూడా
హెడ్ సెట్ తగిలించుకొని వుండటంవల అంగారకలో
నుండి విన్నర్ చెప్పినమాటలు అతనికీ వినిపించాయి.
మిశ్రాకూడా తను విన్న విషయం నమ్మలేనట్లు తలడ్డంగా
వూపాడు.

విజయరాం తలత్రిప్పి హెడ్ సెట్ తగిలించుకోమని
ఫ్లయిట్ ఇంజనీరుకు సైగ చేశాడు. ఎందుకూ తెలియక
పోయినా వెనువెంటనే హెడ్ సెట్ తగిలించుకున్నాడు.

విజయరాం మెకుబటన్ నొక్కాడు. “ఎవర్నూవ్వు?”
అన్నాడు మెకులోకి.

“డోన్ట్ వర్రీ, కీప్ క్లయింబింగ్, అనవసరపుప్రశ్నలు వెయ్యకుండా ప్రస్తుతం యెగురుతోన్న మార్గంలోనే ప్రయాణ సాగించు” ఇయర్ ఫోన్సులో విజయరాంకు విని పించిన సమాధానం అది.

విజయరాం కొద్దిగా కంగారు పడ్డాడని వొప్పుకోక తప్పదు. ఎయిరిండియా పైలెట్లందరికీ అనుభవమున్న వాడతను. అయినా ఇలాంటిది అతనికి క్రొత్త. బహుశా ప్రపంచంలో ఈ రకమైన హైజాకింగ్స్లో ఇదే మొదటిదేమో.

మామూలుగా అయితే, విమానంలో బాంబువుండనో లేదా ఏ ఉగ్రవాదో తుపాకి పట్టుకొని ఎయిర్ హోస్టెస్ ని బెదిరిస్తూ కాబినలోకి రావడమో, జరుగుతూ వుండేది. కాని ఇప్పుడు తనకు వినిపిస్తోన్నది ఓ గొంతుమాత్రమే. రేడియోలో వినిపిస్తున్న ఆ గొంతు తప్ప హైజాకర్ వునికి తెలుసుకునే అవకాశమే లేదు.

హైజాకర్ భూమిమీద వున్నాడో, క్రింద సముద్రంలో వున్నాడో, లేదా తనతోపాటు విమానంలోనే వున్నాడో తెలుసుకొనే అవకాశం లేదు. ఎందుకంటే మద్రాస్ ఎయిర్ ట్రాఫిక్ కంట్రోలు టవరు ఉపయోగించే ఫ్రీక్వెన్సీ తెలిస్తే వి హెచ్ ఎఫ్ అంటే వాకిటాకి సెట్ వున్న ఎవరయినా ఈజీగా పైలెట్ తో మాట్లాడవచ్చు.

మద్రాసు ఎయిరుకంట్రోలు రాడారు వీరియా దాటే వరకూ, కంట్రోలరు విమానంలో రేడియో కాంటాక్ట్ ఓపెనుగా వుంచుతాడని విజయరాంకి తెలుసు. అంటే

తన విమానం హైజాక్ చెయ్యబడినట్లు రేడియోలో చెప్పినమాటలు కంట్రోలరుకూడా వినివుండాలి.

“మద్రాసు టవర్ — ఐ. ఎ. టుజీకోవన్.”

“ఐ. ఎ. 201 — గో ఎ హెడ్.”

కంట్రోలరు కంఠం విజయరాంకు శాస్త్ర కంగారు తగ్గించింది.

“ఇంతకుముందు ట్రాన్సిట్ ఆయిన మెసేజ్ విన్నారా?”

“యస్ విన్నాను” అన్నాడు కంట్రోలరు నిశ్చలంగా.
“వాటికోడి స్టోరీ?”

“ఐ. ఎ. 201, మా ఎసెస్ మెంటు ప్రకారం ఆ మెసేజ్ వచ్చింది మీ విమానం ప్రాంతంలోనుండే... బహుశా మీ విమానంలో పాసింజర్లు యెవరయినా వి. హెచ్. ఎఫ్. గాని వాకీటాకీగాని ఈ ఫ్రీక్వెన్సీకి ట్యూన్ చేసిమాట్లాడుతూవుండాలి. వెంటనే ఎవర్నయినా”
విన్నర్ కంఠస్వరం కంట్రోలర్ మాటల్ని ఆపేసింది.

“మద్రాసు టవర్. దిస్కో ఎ హైజాక్. నేను చెప్పేది జాగ్రత్తగా వినండి. నేను ఇవ్వబోయే ఇన్ స్ట్రక్షన్స్ జాగ్రత్తగా వింటూ వ్రాసుకోవడం మంచిది. పూర్తిగా వినకపోయినా మరిచిపోయినా మీ కేనప్టం.

ఐ. ఎ. 201 కపైక్! జాగ్రత్తగా విను. ఇప్పుడు ఎగురుతున్న మార్గంలోనే ముప్పయ్యారువేల అడుగుల ఎత్తుకు నీ విమానాన్ని పోనివ్వు. టువన్ జీకో డిగ్రీలలో వుంచు ఫైట్ కోర్స్.”

మద్రాసు టవరులోనూ, జంబో 747 కాక్ పిట్ లోను వింటున్నవారికి విన్నర్ స్వరం స్పష్టంగా వినిపిస్తోంది... మనిషి గొంతులా కాకుండా, ఏదో వాయిస్ జంబరు ఉపయోగించి మాట్లాడుతున్నట్లు, మెటాలిక్ గా వినిపిస్తోంది.

“రైట్, మీ రాడారు స్క్రీన్సుమీద ఈ సరికే మీరు గమనించేవుంటారు. జంబో 747కి వందమీటర్ల పైన, అయిదువందల మీటర్ల వెనక వున్నాను నేను... ఆశ్చర్యపోకండి. గాలిలో ఎగరడంలేదు. ఒక జెట్ ఫైటర్లో మీ వెనకే వస్తున్నాను. నా జెట్ ఫైటరు వింగ్స్ లో ఎయిర్ టు ఎయిర్ మిసైల్స్, రాకెట్లు వున్నాయి. ఫుల్ గా లోడ్ చేసిన ఆర్మ్డ్ గన్ ట్రిగ్గర్ నా చేతికి అందే దూరంలోవుంది. నేను తలచుకొంటే జంబో 747ను నిముషంలో కూల్చిపారేయగలను. అర్థమయిందా”

“మద్రాసు టవరు... వుయ్ ఆండర్ స్టాండ్ —” అన్నాడు మద్రాసు కంట్రోలరు.

“వాటెబవుట్ యు... కెప్టెన్ ఐ. ఎ. 201” అసహనంగా అడిగాడు విన్నర్.

“వుయ్ రీడ్ యు — ఐ. ఏ. 201” అన్నాడు విజయ రాం హీన స్వరంతో.

“గుడ్, నా టేకోది మెయిన్ ఇన్ స్పెక్ష్ న్” విన్నర్ గొంతులో టెన్షన్ స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది.

మద్రాసు టవరులో కంట్రోలరు హెజాకర్ ఆజలు తు.చ. తప్పకుండా కాపీయింగ్ పాడ్ మీద వ్రాసుతో

సాగాడు.

హైజాకర్ కంఠస్వరం స్పష్టంగా వినిపిస్తోంది. “రట్ డౌన్ కేర్ ఫుల్లీ ... మద్రాసు కేంద్రస్థానంగా నాలుగువందల మెళ్ళ రేడియస్ లో తిరుగుతోన్న అన్ని విమానాలు, ఓడలు వెంటనే ఈ ప్రాంతంలోనుండి క్లియర్ అయిపోవాలి.

నా విమానంలో అల్ట్రామోడరన్ లాంగ్ రేంజ్ రాడారువుంది. నేను చెప్పిన పరిధిలో ఏ రకమైన విమానంగాని, ఓడలుగాని నా దిశలో కదులుతున్నట్లు కనిపిస్తే మరి ప్రశ్నలు అడిగే ప్రశక్తి లేదు. వెంటనే ఎయిర్ టు ఎయిర్ మిస్సైలుల్సుతో జంబో జెట్ ను తుణుకుగా కుళ్ళి వేస్తాను. ఆ విషయం గుర్తుంచుకోండి.

సరిగ్గా పదినిముషాల్లో నేను చెప్పిన పరిధిలోని అన్ని విమానాలకు, ఓడలకు ఈ ఇన్ఫర్మేషను తెలియజేసి ఈ ఏరియా క్లియర్ చేయండి. అండర్ లెన్ మె వర్డ్స్. ఈ పరతు సివిలియన్, మిలిటరీ, ప్రయివేట్ అన్నిరకాల వాహనాలకూ వర్తిస్తుంది. నోటిఫైవిలిన్ టెన్ మినిట్స్ అండ్ క్లియర్ ది ఏరియా ఇన్ ఫర్టీ మినిట్స్. అరగంట తర్వాత నా రాడార్ మీద ఏవిధమైన సంజ్ఞ కనిపించినా సో గెటాన్ విత్ ఇట్ నా.”

“మద్రాసు టవరు... వుయ్ కాపీ ... గోజర్” — అని మైక్ ఆపుచేశాడు స్వామినాథన్.

వెంటనే చక చక అసిస్టెంట్లు కంట్రోలరుకు, మిగిలిన కంట్రోలర్లకు, అర్రు జారీ చేయడం మొదలుపెట్టారు.

*

*

*

జంబో 747 వెనకే 'అంగారక'లో ఫాలో అవుతున్న విన్నర్ ఒక్కసారి ఇన్స్ట్రుమెంటు పేనల్ చెక్ చేసుకుని టైము చూసుకొన్నాడు. తను హైజాకింగ్ మొదలు పెట్టి అప్పడే ఇరవై అయిదు నిమిషాలు దాటింది.

“ఐ. ఎ. టు. జీరో వన్... మే వి నో ది కౌంటైన్స్ నేమ్?” అడిగాడు.

“కౌంటైన్ విజయరాం!”

“వెరీ గుడ్ కౌంటైన్ విజయరాం... ఇకనుండి నన్ను షాడో ఆఫ్ జంబో అని పిలవండి. ఆయామ్ వెరీ సారి అబాట్ దిస్ పాజిషన్... కాని తప్పదు. ఎవరూ కంగారు పడకుండా చెయ్యవలసిన పనులు సక్రమంగా చేస్తే ఎవరికీ ఏ ప్రమాదమూ వుండదు” అన్నాడు విన్నర్.

“ఐ హోప్ సో!” అన్నాడు విజయరాం మాటరాఫ్ పాట్లుగా.

“గుడ్! విజయరాం... నీకో ప్రశ్న! నీ ప్యూయల్ పాజిషన్ ఎలా వుంది? ఇప్పుడున్న లెక్కల ప్రకారం ఇంకా నీ విమానం ఎంత సేపు ఎగురుతూ వుండగలదు?”

జంబోలో విజయరాం గుండె ఒక్కక్షణం ఆగి కొట్టుకోవడం మొదలు పెట్టింది.

“షాడో! వెయి టెమినిట్... గేజెస్ చెక్ చేసి చెపుతాను” అని మైక్ ఆఫ్ చేసి మిగిలిన ఇద్దరు ఆఫీసర్లవైపు తిరిగాడు విజయరాం.

మిత్రా కళ్ళు అప్పటికే చకచకా ప్యూయిల్ గేజ్ రీడింగ్స్ నోట్ చేసుకొని, మొదలు లెక్కకట్టటం

కూడా అయిపోయింది.

“ఎనిమిది...మాక్సిమమ్ ఎనిమిదిన్నర గంటలకు సరి పడా వుంది” అన్నాడు మిశ్రా.

“అయితే ఆరుగంటలని చెప్పతాను. టోక్యోట్రిక్ అయిదు గంటలు పడుతుంది. పెన్ సేఫ్ ఫాకర్ గా ఓ గంట ఎక్స్ప్లూజివ్ ఫ్యూయిల్ వుందంటే బిల్వబుల్ గా వుంటుంది.”

“మనం అబద్ధం చెప్పినా వాడు నమ్ముతాడని నేనను కోను...నమ్మినా నష్టం లేదు...ఎందుకంటే ఆరు గంట గంటలకు మించి షాడో విమానం కూడా ఆకాశంలో వుండలేదనుకుంటాను. నాకు తెలిసినంతవరకూ అంత సేపు గాలిలో ఎగరగల జట్ విమానం ఇంతవరకూ తయారు చెయ్యబడలేదు” అన్నాడు మిశ్రా.

అవునన్నట్లు తలవూపాడు వేణు. “ఎందుకంటే ఆరు గంటలకన్నా వాణ్ణి ఎక్కువసేపు మనతోపాటే ఎగురుతూ వుంచి, వాడి పెట్రోల్ అయిపోగానే తప్పించు కోవాలని మనం ఆలోచించితే అది అవిశేకం అవుతుంది. వాడి జెట్ ఫైటర్ ఆరుగంటలకన్నా ఎక్కువసేపు ఎగర లేకపోతే తనకు కావలసిందేదో ఆ లోగానే సాధించు కొని పోతాడు.”

విజయరాం తల వూపి మెకు ఆన్ చేశాడు...“షాడో వుయ్ గాట్ సిక్స్ హవర్స్ ఫ్యూయిల్...మహా అయితే మరో పావుగంట, ఆరుగంట...”

హేళనగా నవ్వాడు విన్నర్. డబ్బాలో మిఠాయి వుండలు తీస్తుండగా పట్టుబడిపోయిన కర్రాడి అవస్థ

174

చూసి నవ్వే నవ్వు... “ఇట్ దజంట్ మేటర్...
నువ్వు చెప్పినదానికి మరో రెండు గంటలు కలుపుకో
వాలని నాకు తెలుసు” అన్నాడు.

విజయరాం పళ్ళు పట పట కొరుక్కున్నాడు. మిశ్రా
నమ్మలేనట్లు తల అటూ ఇటూ ఆడించాడు. తొందరపడ
వద్దన్నట్లు విజయరాం భుజం నొక్కాడు.

విన్నర్ తన ముందున్న రాడార్ తెరలన్నీ చక చక
పరీక్ష చేశాడు. సూపర్ సెన్సిటివ్ రాడార్ అంటెన్నాని
మూడువందల అర్బు డిగ్రీలు త్రిప్పి పరీక్షించాడు. తెరల
మీద ఏవిధమైన చుక్కలూ కనిపించడం లేదు...
తృప్తిగా తలాడించాడు.

“మద్రాస్ టవర్... ఆర్ యు డేర్?”

“యస్... షాడో!” స్వామినాథన్ కంఠం.

(సశేషం)